

Saarna Timoteuksen Jumalanpalvelusyhteisön messussa

3. sunnuntai helluntaista, 3VK *Kutsu Jumalan valtakuntaan*

Kolme seuraajaehdokasta

Mitä pitäisi tehdä, kun kohdalle osuu “kerran elämässä” -tyyppinen tilaisuus, tarjous joka ei toistu, mahdollisuus, jota ei voi ohittaa? Luukas kertoo meille kolmesta miehestä, jotka kohtaavat pölyisellä tiellä elämänsä tilaisuuden.

Tämä elämän tilaisuus on Jeesus joka kävelee vastaan opetuslapsijoukkonsa kanssa. Jeesus on joukkoineen juuri kivunnut Luukkaan evankeliumin vedenjakajan harjalle [*“Ja kun hänen ylösottamisensa aika oli täyttymässä, käänsi hän kasvonsa Jerusalemia kohti, vaeltaaksensa sinne.” Luuk (9:51)*], ja matka kohti Jerusalemissa tapahtuvaa kuolemaa ja kärsimystä on alkanut. Kahta miehistä Jeesuksen opetukset, teot ja olemus houkuttavat vahvasti puoleensa, ja he tarjoutuvat seuraamaan Jeesusta tämän matkalla. Kolmas saa Jeesukselta suorasanaisen kutsun: seuraa minua! Tässä näemme lähetyksen kaksi ulottuvuutta: Toisaalta jotkut ihmiset hakeutuvat vapaaehtoisesti uskovien seuraan ja Jeesuksen yhteyteen, toisaalta Jeesus itse kutsuu yhteyteensä. Seurakunnassa tarvitaan siis sekä niitä jotka kutsuvat, mutta myös ja ennenkaikkea niitä, jotka ottavat vastaan uusia, madaltavat kynnystä ja tasoittavat tietä.

Jeesuksen seuraaminen ei kuitenkaan vaikuta kovin helpolta lajilta. Seuraajan motiivit ja sidokset joutuvat tiukkaan syyniin. Jokainen kolmesta seuraajaehdokkaasta suhtautuvat ainakin ulkonaisesti hyvin positiivisesti Jeesuksen seu-

raamiseen. Jokaisen kohdalla on kuitenkin jokin hyvin suuri kynnys ylitettävänä ennen joukkoon liittymistä.

Valta ja turvallinen elämä

Jotkut ihmiset ovat taitavia asettamaan panoksensa oikein omaksi hyödykseen: Osataan valita sopivat poliittiset mielialpiteet ja hankkiudutaan oikeanlaisten ihmisten seuraan, osataan sijoittaa ja satsata nouseviin trendeihin taloudessa. Ehkä juuri tällaisesta henkilöstä on kysymys ensimmäisen mukaan tulijan kohdalla. Ehkä hän haistaa messiasehdokkaassa nousevan tähden jonka seuraan kannattaa lyöttäytyä: *“Minä seuraan sinua, minne ikinä menetkin.”* Jeesus vastaa hänen intoonsa aikansa politiikan kielellä. Miehitetyssä maassa vieraan vallan urkkijoita saattoi olla missä tahansa kuulijajoukossa, ja siksi puhujan piti käyttää peitekieltä politiikkaa puhuessaan. Juutalaisessa ilmestyskirjallisuudessa “taivaan linnuilla” tarkoitettiin pakanakansoja ja “ketuilla” sekakansoja. Jeesuksen ajan juudeassa valtaa pitivät roomalaiset pakanat ja juudean käskynhaltijana toimi puolijuutalainen Herodesten suku, jonka juuret olivat idumeassa. Jeesus kutsuukin Herodes Antipasta ketuksi (Luuk 13:32) Jeesus siis vastaa ensimmäiselle ehdokkaalle: *“Roomalaisilla valloittajilla on kyllä palatsinsa ja linnoituksensa luvatussa maassa, samoin Herodesten vasallikuninkailta on komeat linnansa. Jos tahdot päästä lähelle valtaa ja loistoa, pyri heidän lähelleen ja lähde heidän tielleen. Mutta jos tahdot seurata Ihmisen Poikaa, tiedä, että joudut ristien ja kärsimyksen tielle. Tällä tiellä et tule suosituksi etkä rikkaaksi. Tällä tiellä saatat joutua kodittomaksi. Tällä tiellä*

et pääse vallan kamareihin. Vieläkö tahdot seurata minua tällä tiellä?”

Jeesuksen seuraaminen merkitsee meille kaikille vielä tänäänkin samaa. Sinut kastettiin Jeesuksen seuraajaksi. Uskallatko tänäänkin luopua turvallisuudestasi ja antaa elämäsi Jumalan käsiin ja käyttöön vai tahdotko turvata kaiken itse?

Seuraan, jos se on sopivaa

Keskimmäistä ehdokasta Jeesus itse kutsuu. Ehdokas suostuu, mutta pyytää vielä lupaa päästä hautaamaan isänsä. Sitten hän kyllä seuraa mielellään. Miksi ihmeessä Jeesus vastaa tälle miehelle niin tylästi? Eikö Jeesuksella ole lainkaan empatiakykyä? Nuoren miehen isä on kuollut, ja pitäisi jättää hautajaisjärjestelyt ja kaikki sikseen ja seurata Jeesusta ties minne. Missä on kohtuus?

Kysymys kuuluukin: onko isä kuollut? Lähi-idän kielen ja kulttuurin tuntijoiden mukaan “isän hautaaminen” on sanonta, joka merkitsee vanhemmista huolehtimista näiden kuolemaan saakka. Kutsuttu siis sanoo: “Anna minun ensin mennä hoitamaan ja palvelemaan isääni siihen saakka, kunnes hän kuolee. Hänen kuoltuaan järjestän hänelle kunnialliset hautajaiset ja tulen sitten seuraamaan sinua.”

Jeesuksen kutsu otetaan vastaan, mutta sen toteuttaminen, seuraaminen, siirretään kauas tulevaisuuteen. Voihan olla, että kutsuttu on parikymppinen nuorukainen, jonka isä on vielä hyvissä voimissa oleva vetreä viisikymppinen. Mitä tämä mies siis vastaa Jeesukselle? “Meidän kulttuurissam-

me pojan tehtävä on pitää huolta isästään tämän kuolemaan saakka. Aion toimia tämän kulttuurimme periaatteen mukaisesti, koska ennen kaikkea muuta tahdon olla hyvä ja kunniallinen poika. Tämän toteutettuani seuraan kyllä sinua, vaikka sitten kolmenkymmenen vuoden kuluttua.

Ystävä, oletko sinä tämän miehen kaltainen? “Seuraan kyllä Jeesusta sitten kun elämä on asettunut paremmin uomiinsa.” “Yritän kyllä elää kymmenen käskyn mukaan sitten, kun olen ehtinyt kokemaan kaikki maailmamme seikkailut.” “Opettelen kyllä antamaan omistani kymmenykset Jumalan valtakunnan työhön sitten, kun olen saanut oman talouteni kuntoon ja asuntolainan maksettua.” “Tiedän kyllä mitä Raamattu opettaa näistä asioista, mutta kun sen noudattaminen on käytännössä niin vaikeaa ja antaa minusta vanhanaikaisen kuvan.”

Meidän kulttuurissamme on niin paljon sellaista, jonka kanssa Jeesusta seuraava joutuu törmäyskurssille. Meidän omassa lihassamme on niin paljon sellaista, joka törmää Jeesuksen seuraamista vastaan ja esittää verukkeita. Asia on periaatteessa hyvä, mutta ei sovi nyt tähän elämäntilanteeseen. Asia on periaatteessa oikea, mutta ihmisethän pitävät minua hulluna ja fundamentalistina ja epähuomaan naisten vihaajana jos nyt alan toimia sen mukaan. Jospa sitten joskus myöhemmin yleinen mielipide olisi suopeampi. Ehkä seuraan Jeesusta sitten kolmenkymmenen vuoden päästä. Jokainen tietää mitä tarkoittaa, kun sanoo aikakauslehtiä kaupittelevalle puhelinmyyjälle: “Ei ehkä nyt. Myöhemmin saattaisin harkita.” Me tiedämme, että

“myöhemmin” on vain kaunis tapa sanoa “Ei koskaan”. Mitä sinä vastaat tänään Jeesukselle kun hän kutsuu sinua julistamaan evankeliumia koko elämälläsi?

Mikä olikaan tärkein käsky?

Tekstimme kolmas mies sanoo Jeesukselle: “Herra, minä seuraan sinua, mutta anna minun **ensin** käydä hyvästelemässä kotiväkeni.” Tämä nyt ainakin tuntuu kohtuulliselta pyynnöltä. Saihan profeetta Elisakin hyvästellä ja ruokkia perheensä ennen kuin lähti seuraamaan Eliaa. (1. Kun 19) Käskeehän neljäs käskykin kunnioittamaan isää ja äitiä. Mutta Jeesus on ehdoton: Taakse ei katsella.

Kenneth Baileyn mukaan meidän Raamatussamme “hyvästellä” -sanalla käännetty apotassoo-verbi aukeaa lähi-idässä kahteen suuntaan: Se on joko “lausua jäähyväiset lähtijälle” tai “pyytää lupaa hyvästellä ja poistua”. Baileyn mukaan vieraanvaraisuussääntöihin kuuluu, että lähtijän on pyydettävä lähtölupa niiltä, jotka jäävät. Tämä mukaanpyrkijä siis sanoo: “Tahdon seurata sinua Jeesus, mutta minun on ensin käytävä pyytämässä lupa lähtemiseen isältäni, onhan hänen arvovaltansa toki suurempi kuin sinun” Millaisella todennäköisyydellä lähtijä, joka saattaa olla vanhempiensa ainoa elättäjä, saa luvan lähteä epämääräisen saarnaajan seuraajaksi? Jeesuksella ei ole kotia. Joukko liikkuu jatkuvasti, ja jokapäiväinen leipä on ystävien avun varassa. Kuinka moni isä tai äiti heittää eläkkeensä noin vain menemään ja lähettää oman lapsensa epävarmaan tulevaisuuteen, ristin ja kärsimyksen tielle?

Tämän lähtijän sydän on perheeseen sidottu. Isän ja äidin mielipide menee Jumalan kutsun edelle. Neljäs käsky on kivunnut ensimmäisen yläpuolelle. Hän seuraa, jos isä ja äiti ovat samaa mieltä sen kannattavuudesta. Mihin ja kenen mielipiteeseen sinun sydämesi on sidottu? Jeesus kutsuu sinua seuraamaan. Mihin sinun katseesi hakeutuu päätöstä tehdessä? Keneltä tarvitset lähtöluvan käydäksesi hänen tahtonsa tielle?

Seuraa Jeesusta!

Kolme Jeesuksen seuraajaa. Yksi tahtoo valtaa ja turvattua elämää. Toinen kuuntelee enemmän ympäristön odotuksia kuin Jeesuksen kutsua. Kolmas seuraa, jos vain kaikki muut, varsinkin isä ja äiti, antavat luvan seurata. Uskon, että joku näistä verukkeista osuu jokaiseen meistä. Jeesuksen seuraaminen ristiin ja vaivaan ei ole hauska harrastus eikä kevyt kesäretki. *“Joka tarttuu auraan ja katsoo taakseen, ei ole sopiva Jumalan valtakuntaan.”* Kuka meistä ei pälyile ympärilleen? Kuka meistä ei pelkää, mitä muut ajattelevat ja sanovat? Kuka meistä on valmis luopumaan ja kärsimään evankeliumin tähden? Kuka meistä on sopiva Jumalan valtakuntaan? Miksi kaiken pitää olla niin ehdottomata?

Lähi-idän peltoja kynnettiin härkäparilla ja kevyellä auralla. Toisella kädellä ohjattiin eläimiä, toisella säädeltiin auran kulkusuuntaa ja syvyyttä. Puuha vaati herpaantumaton keskittymistä, jos mieli saada vaoista suoraa. Kyntäjän katse ei voi harhaila ympäriinsä. Se ei voi hakea tukea naapureilta, ympäröivästä kulttuurista, ei edes äidiltä tai isältä.

Suora vako saadaan aikaan vain, jos katse on kiinnittyneenä eteenpäin, yhteen pisteeseen. Kristillisenä seurakuntanakin meidän on jatkuvasti pidettävä mielessämme perustehtävämme. Seurakunta on olemassa, jotta Jumala voisi ulottaa armon evankeliuminsa ja kutsunsa koko maailmalle. Siksi jokaisessa messussa täytyy kaikua synninpäästön sana, täytyy kuulua lain ja evankeliumin julistus, täytyy jakaa Herran Pyhä ruumis ja veri. Kristus, joka on läsnä armonvälineissään on se piste, johon meidän tulee kiinnittää katseemme työssämme. Hänen läsnäolonsa antaa meille rohkeuden ja voiman seurata. Hänen anteeksi-antamuksensa antaa meille toivon. Hänen yhteyteensä me saamme olla kutsumassa muitakin lähimmäisiämme. Siksi laulamme ehtoollisrukouksen keskellä Paavalin sanoin: "Me julistamme hänen kuolemaansa, me todistamme hänen ylösnusemestaan, me odotamme hänen tulemistaan kunniasa." Sana ja sakramentit ovat se piste tässä maailmassa, jossa Kristus on varmasti lupauksensa mukaan läsnä armollisena ja antaa itsensä.

Kaiken tämän ehdottomuuden ja seuraamisen keskellä evankeliumi on siis se, että Hän, joka meitä kutsuu, on Jeesus. Sinun ei tarvitse keinotella itseäsi turvattuun elämään - Ihmisen Poika on luvannut sinulle jokapäiväisen leivän. Seuraa häntä! Sinun ei tarvitse pelätä sitä, mitä maailman vallitsevat kulttuurinormit sanovat uskostasi ja Jeesuksen seuraamisesta - Ihmisen Poika on voittanut maailman. Seuraa häntä! Sinun ei tarvitse kysyä keneltäkään lupaa Jeesuksen seuraamiseen - Ihmisen Poika on itse sinut nimeltä

kutsunut ja ottanut omakseen. Et voi saada lupakirjaa korkeammalta taholta. Seuraa häntä! Kiinnitä katseesi häneen!